Гаврило Державін, переклад — Павло Грабовський

Володарям та суддям

Піднявсь всевишній на пороки,
Повстав судить богів земних:
"Скажіть мені, непевні, доки
Вам злих щадити та блудних?

Ваш довг — справдить людські закони
Байдуже до вельможних лиць;
Без запомоги-оборони
Не кидать сиріт та вдовиць.

Зарятувати неповинних;
Слабих, бездольних підвести,
А дуків знищити злочинних,
Кайдани вбожества знести".

Та що їм голос судівництва?
Всім засліпила очі мла;
Ворушать землю злодійництва,
Неправда чоло підняла.

"Вважав я вас, царі, богами,
Гадав: хто вам отут суддя?
Ви ж, бачу, рівні серцем з нами,
Смертельні також, як і я.

І ви повалитесь без сили,
Як листя з дерева старе;
Так само не втекти могили,
Як раб останній ваш умре".

Воскресни швидше, боже правих!
Прийди та згляньсяся над бідарем:
Зроби свій суд, скарай лукавих,
В миру єдиним будь царем!